

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **M. H.**

proti

žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**
sídlem náměstí Hrdinů 1300/1, 140 65 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. SIN 219/2024-21 z 8. 11. 2024

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou 15. 1. 2025 domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků.
2. Soud vyzval žalobce k doložení majetkových poměrů, a následně usnesením z 5. 2. 2025 jeho žádost v plném rozsahu zamítl. Shledal totiž, že žalobce nedoložil úplným a hodnověrným způsobem své majetkové poměry. Z jeho tvrzení a zaslaných dokladů se kromě toho jevílo, že je s to si prostředky pro zaplacení soudního poplatku opatřit. Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, ale tu Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 10 As 52/2025-15 z 24. 4. 2025 jako nedůvodnou zamítl.
3. Následně soud usnesením z 13. 5. 2025 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě sedmi dnů. Usnesení bylo žalobci doručeno 23. 5. 2025 a lhůta k zaplacení uplynula 30. 5. 2025.
4. Žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, jak vyplývá ze sdělení účtárny soudu na č. l. 39 spisu.
5. Podáním doručeným soudu 26. 5. 2025 požádal žalobce opětovně o osvobození od soudních poplatků, a to z důvodu změny svých poměrů a situace. Kromě nařčení příslušných soudních osob z páčání zločinů a dalšího protiprávního jednání uvedl, že dříve si obstarával prostředky na živobytí příležitostnými krádežemi a loupežemi, zatímco nyní pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi a krade a loupí jen výjimečně, nepodaří-li se mu opatřit si prostředky jinak, např. půjčkami od své matky, které též průběžně splácí. Dále zdůraznil, že je veden Úřadem práce jako uchazeč o zaměstnání a nepracuje, neboť toho není objektivně schopen. Prostředky na zaplacení soudního poplatku žalobce dle svého tvrzení nemá.
6. Soud shledal, že nejsou splněny podmínky pro opětovné rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků.

7. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mezi ně patří i nyní projednávaný případ.
8. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, resp. došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (např. rozsudky NSS č. j. 4 Ans 5/2008-65 ze 17. 6. 2008, č. j. 8 As 65/2010-106 z 28. 7. 2011, č. j. 4 As 38/2012-17 z 19. 6. 2012, č. j. 9 As 103/2013-23 ze 17. 12. 2013, č. j. 8 As 145/2015-12 z 16. 12. 2015 či č. j. 5 As 120/2016-32 z 12. 10. 2016). V rozsudku č. j. 3 Ads 43/2007-150 z 12. 5. 2008 NSS uzavřel, že požádá-li navrhovatel znovu o osvobození od soudních poplatků poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je správný soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud navrhovatel doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení jeho předchozí žádosti rozhodující. K těmto závěrům se NSS přihlásil rovněž v bodech 7 a 8 usnesení č. j. 7 Afs 199/2020-81 ze 17. 2. 2021.
9. Podle setrvalé judikatury tedy soud může být o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnout jen v případě, že došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení. V opačném případě není nutno o opakované žádosti rozhodovat. Je přitom na žadateli, aby již v opakované žádosti nejen *tvrdil*, ale také *doložil* změnu poměrů, která by odůvodňovala opětovné rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků (rozsudek NSS č. j. 8 As 52/2017-75 ze 17. 10. 2017, bod 21). To se však v nynější věci nestalo.
10. Žalobce sice formálně tvrdí, že u něj došlo od předchozího rozhodnutí soudu ke změně majetkových poměrů a celkové situace, ale tato změna spočívá podle jeho tvrzení jen v tom, že nyní si již neopatřuje prostředky na obživu krádežemi a loupežemi tak často jako dříve, ale získává je primárně z příspěvku na živobytí a vratnými půjčkami především od své matky. Tyto zdroje příjmů však nejsou nové: žalobce je tvrdil a dokládal již v doplnění původní žádosti a soud se jimi ve svém rozhodnutí důkladně vypořádal a vysvětlil, proč takové doložení majetkových poměrů nepovažuje za dostatečné a hodnověrné. Rovněž doklady předložené nyní žalobcem jsou vesměs staršího data a soudu byly známy již při jeho předchozím rozhodování. Výjimkou jsou nové výpisy z bankovních účtů, ale ani ty nedokládají, že by se žalobcovy poměry od zamítnutí jeho první žádosti nějak změnily. Opakovaná žádost tak fakticky představuje jen další polemiku s předchozími závěry městského soudu a následně NSS, doplněnou o zjevnou ironii ohledně krádeží a loupeží. Žalobce se částečně opakuje, částečně se snaží dohnat nedostatky původní žádosti, ale k ničemu z toho opakovaná žádost o osvobození od soudních poplatků neslouží, jak soud již vysvětlil.
11. O opakované žádosti není třeba rozhodovat samostatným rozhodnutím, ale lze ji vypořádat v odůvodnění usnesení o zastavení řízení (bod 18 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1439/09 z 20. 1. 2010, rozsudek NSS č. j. 5 As 120/2016-32). Soud již také nebyl povinen žalobce opětovně k čemukoli vyzývat, neboť takto by bylo možné s žalobcem komunikovat donekonečna. Přistoupil proto rovnou k zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (k tomuto postupu srov. též usnesení NSS č. j. 1 As 359/2016-43 z 22. 3. 2017, č. j. 2 As 216/2017-17 z 21. 7. 2017, č. j. 2 Afs 27/2019-42 z 9. 5. 2019, č. j. 3 Afs 144/2019-35 z 15. 8. 2019 nebo usnesení zdejšího soudu č. j. 11 A 24/2025 z 12. 5. 2025).

12. Soud uzavírá, že žalobce nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě a o jeho opakované žádosti o osvobození neměl soud povinnost rozhodnout. Proto výrokem I. řízení zastavil postupem dle § 9 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.
13. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení dle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na jejich náhradu, bylo-li řízení zastaveno

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. června 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu